

eller Modvind tager en Bugserdamper til at slæbe sig op til Odense, betale Lods- penge, hvis han altsaa ikke i Forvejen i de 3 sidste Aar har sejlet disse tre Gange i det paagældende Farvand. Det forekommer mig, at disse Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag i alt Fald i nogen Grad kun blive til unødvendig Byrde og Bekostning for Skibsfarten paa Odense saavel som paa adskillige andre Farvande.

Og naar man i det hele taget ser paa vor Lodslovgivning herhjemme, ogsaa paa det foreliggende Lovforslag, saa kommer man uvilkaarlig til at spørge sig selv, om Skibsfarten er til for Lods-væsenets Skyld, eller det omvendte er Tilfældet. Jeg bebrejder i saa Henseende ikke den nuværende højtærede Marineminister noget i dette Forhold i og for sig, thi denne Udvikling med Hensyn til Lods-væsenet har jo fundet Sted op gennem Tiderne, og det er selvfølgelig vanskeligt med eet Slag at forandre dette Forhold. Jeg skal indrømme, at det foreliggende Lovforslag maaske paa enkelte Punkter letter eller klarer Forholdene, men til Gengæld indfører det ret meningsløse Bestemmelser i den Retning, jeg her har paapeget.

Den højtærede Minister har under Forhandlingerne her saa vel som under Forhandlingerne i Landstinget angaaende denne Sag stadig henvist til, at der havde været nedsat en Kommission, og at denne Kommission var bleven enig om de Bestemmelser, der findes i det foreliggende Lovforslag. Ja, det er jo rigtigt nok, at der har været en Kommission, der, saa vidt jeg ved, bestod af tre Medlemmer, det vil sige en Kaptajn som Repræsentant for Lods-væsenet, en Admiral som Repræsentant for Bugservæsenet og en mindre Skibsfører fra Aarhus som Repræsentant for Skibsførerne og Skibsfarten, men i denne Kommission have altsaa Skibsførerne og Skibsfarten paa Forhaand været i absolut Mindretal og have sikkert ikke kunnet gøre sig gældende, som ønskeligt var. Det er derfor heller ikke saa underligt, at Resultatet er blevet saa uheldigt, som det viser sig i det foreliggende Lovforslag. Jeg mener, at der i det hele taget burde arbejdes hen efter at komme bort fra al denne unødvendige Tvang, som lægges paa Skibsfarten gennem Lods-væsenet, thi denne Tvang og Mangelen paa Frihed for Skibsførerne og for Skibsfarten medføre Misfor nøjelse og megen Uretfærdighed og betyde i Virkeligheden ogsaa ikke saa faa

Ekstraudgifter for Skibsfarten i det hele taget.

Jeg tillod mig under den tidligere Forhandling angaaende denne Sag at fremhæve Ønskeligheden af, at man overdrog de paagældende Kommuner selv at forestaa deres Lodseri, og det syntes jeg meget godt, man kunde arbejde hen til. Det vilde jo kun blive paa saadanne Fjordfarvande, hvor Staten og den almindelige Skibsfart ikke have særlige Interesser at varetage. Men naar Lods-væsenet var lagt i den paagældende Kommunes Haand, kunde man under alle Omstændigheder være sikker paa, at alle Interesser vilde blive fuldtud varetagne. Det er jo givet, at f. Eks. i en By som Odense er Kommunen i nok saa høj Grad som Staten interesseret i, at Lods-væsenet og Besejlingsforholdene ere gode, saa at Havnen til enhver Tid er i Stand til at bestaa i Konkurrencen mellem de forskellige Byers Havne. Det vilde jo for Kommunen gælde om at bevare det bedst mulige Renommé for den paagældende Besejling og den paagældende Havn. Og Staten burde da kun have den Opgave at sørge for Lodsforholdene i de almindelige Gennemsejlingsfarvande, dér, hvor de enkelte Byer og de enkelte Havne ikke have deres særlige Interesser, eller rettere, hvor deres Interesser ikke kunne lide derunder. Det forekommer mig, at man burde arbejde hen imod en saadan Ordning, i Stedet for som nu at lægge Byrder paa Skibsfarten, for at Lodserne og Lods-væsenet kunne have den nødvendige Indtægt.

Der var, som det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) forleden gjorde gældende, intet i Vejen for, at samtlige Lodsindtægter gik ind i Statskassen og derfra blev fordelte til samtlige Lodser; saa kunde Statskassen, hvis der ikke kom tilstrækkeligt ind, tilskyde et Bidrag, saa at de paagældende Mennesker fik en ordentlig Løn for deres Arbejde. Selvfølgelig har Lods-væsenet bl. a. netop af den Grund finansielle Interesser, men jeg synes, det er den omvendte Verden, naar Lods-væsenets finansielle Interesser komme til at kollidere med Skibsfartens Interesser, og det gøre de for Øjeblikket. Det er jo ogsaa baade i Landstinget og her fremhævet, at naar man er nødt til at bibeholde Byrderne for Skibsfarten eller paalægge den ny, er det, for at man derved kan faa de nødvendige Indtægter til Lods-væsenet. Forholdet burde som sagt være det omvendte. Lods-væsenets og Skibsfartens Interesser